

ESPURNES BARROQUES

MÚSICA I
EXPERIÈNCIES
AL TERRITORI
BARROC

El fill pròdig

VESPRES D'ARNADÍ i COR FRANCESC VALLS

Direcció: Dani Espasa

Dissabte 7 de juny del 2025, 19h.

Claustre del Museu del Barroc de Catalunya
MANRESA (BAGES)

Valora'ns

LA TEVA OPINIÓ ENS AJUDA A MILLORAR

Escaneja aquest codi QR
i valora els concerts
d'Espurnes Barroques!

Fes-te amic i consulta la resta de
programació d'Espurnes Barroques!

www.espurnesbarroques.cat

Carles Baguer (1768-1808)

El regreso del hijo pródigo

1. Simfonia
2. Cavatina - Padre: "Como el pastor que ansioso"
3. Recitativo - Padre: "Oh, Dios, esa memoria"
4. Aria - Padre: "Corre el bruto, vuela el ave"
5. Recitativo - Demonio: "Colmé al fin mi deseo"
6. Aria - Demonio: "El sagaz cazador en el prado"
7. Recitativo - Hijo pródigo y Voz: "De la indigencia, oh, cielos"
8. Coro - Hijo pródigo, Voz y Coro de labradores: "Qué estoy mirando"
9. Recitativo - Hijo pródigo: "Cuán infelice soy"
10. Rondó - Hijo pródigo: "Con qué dones, padre amado"
11. Recitativo - Demonio, Hijo pródigo y Padre: "Corrido estoy, oh, furias"
12. Duetto - Padre e Hijo pródigo: "La dicha/pena extremada"
13. Recitativo - Padre e Hijo pródigo: "Padre, mi bien, mi vida"
14. Coro - Coro de criados, [Voz e Hijo mayor]: "Resuenen por todo el orbe"
15. Recitativo - Hijo mayor y Padre: "Confuso y admirado"
16. Aria - Hijo mayor: "El hijo fiel y obediente"
17. Recitativo - Padre, Hijo mayor e Hijo pródigo: "Calla, hijo mío"
18. Quartetto [e coro] - Coro de criados: "Aplauda el mundo festivo"
19. Recitativo - Padre: "Hijos del alma mía"
20. Cántico - Coro de criados, [Voz, Hijo mayor, Hijo pródigo y Demonio]:
"Del Evangelio el buen padre"

Durada musical aproximada: 70'

Notes al programa

El retorn de l'oratori català

En un món saturat d'altaveus, de gravacions i de música produïda amb intel·ligència artificial, ens costa d'imaginar el pes que tenia la música en viu en les societats del passat. A la Catalunya del segle XVIII, la majoria de localitats mitjanes comptaven amb un orgue i un organista. Fins a 37 municipis mantenien almenys un embrió de capella de música. Les més petites estaven formades per un organista-mestre de capella, un petit grup d'escolans i dos o tres capellans que cantaven i tocaven algun instrument. Les més grans, en canvi, mantenien en plantilla un conjunt vocal i una orquestra. A Manresa mateix, com ha estudiat Glòria Ballús, La Seu mantenia una capella musical d'una certa entitat. Carles Baguer va exercir pràcticament tota la seva vida, entre 1789 i 1808, com a organista de la més gran i prestigiosa de les capelles musicals catalanes, la de la catedral de Barcelona. Tenia a la seva disposició una trentena de músics, entre permanents, escolans en formació i joves adults que feien mèrits per obtenir una plaça fixa.

Amb aquests recursos a mà, no sorprendrà descobrir que la presència de música de gran format a les esglésies de Barcelona fos una realitat quotidiana per a tots els ciutadans. Al capdamunt de l'oferta musical de la ciutat hi havia l'oratori. Anomenats també "drames sacres", els oratoris eren petites òperes sagrades que no s'esfenificaven, però que combinaven eficaçment la captivadora força expressiva de l'òpera italiana, aleshores de moda, amb la funció edificant de la història sagrada. En un recompte provisional, hem localitzat fins a 500 llibrets d'oratoris impresos a tot Catalunya al segle XVIII. A Barcelona, cada any es podien sentir una cinquantena d'aquests oratoris. Les partitures inventariades, que comencem a conèixer gràcies a la recerca de Xavier Daufí i d'altres investigadors, arriben ja a les 200, però romanen del tot desconegudes pel públic melòman del nostre país. El concert d'avui posa, doncs, fil a l'agulla per desenterrar un veritable tresor oblidat.

Tot i que a l'època de Baguer el cultiu de l'oratori musical s'havia estès a tota mena d'esglésies i festivitats, la Congregació de l'Oratori mantenia una relació especialment estreta amb aquest gènere musical. A més de donar-li el nom, la congregació fundada al segle XVI per Sant Felip Neri havia trobat en l'oratori musical una eina molt eficaç de propaganda catòlica contrareformista. A Barcelona, des de 1767, la congregació local impulsava cada any en algunes nits d'hivern, a l'església de Sant Felip Neri, la celebració d'una mena de concerts espirituals durant els quals s'interpretaven grans oratoris compostos per autors locals. Aquests concerts, que s'anomenaven formalment "exercicis espirituals", requerien una actitud de silenci i recolliment força allunyada del que es practicava aleshores als teatres, però similar a la que es veu avui en dia als concerts de música clàssica.

Malgrat que avui és recordat sobretot com a compositor de simfonies, Carles Baguer va ser el principal autor d'oratoris per als exercicis espirituals de Sant Felip Neri entre 1802 i la seva mort prematura el 1808. *El regreso del hijo pródigo*, de 1807, va ser l'últim que va compondre. De fet, la invasió napoleònica i la mort de Baguer, el març de l'any següent, en van impedir l'estrena. El 1814, després de l'expulsió dels francesos, l'obra escollida per restablir el costum dels concerts nocturns a Sant Felip Neri va ser precisament aquest oratori que havia quedat arraconat. L'estrena pòstuma d'*El regreso del hijo pródigo* mostra l'estima sostinguda de què gaudí la música de Baguer, conegut popularment a Barcelona amb el sobrenom de "Carlets".

El llibret d'*El regreso del hijo pródigo* és molt modern respecte als d'altres oratoris catalans del període. En lloc dels habituals episodis bèl·lics de l'Antic Testament utilitzats com a al·legoria d'una Església severa i militant, proposa una història domèstica i moralitzadora que s'adiu amb el gust renovat per la vida familiar i l'efusió dels sentiments propis de finals del segle XVIII. El tractament musical de Baguer, atent a l'òpera italiana de l'època, tendeix a fondre unes seccions amb les altres i reforça així l'eficàcia dramàtica i expressiva de l'obra. Sense excloure les escenes corals més espectaculars, com la de la persecució del fill pròdig pels pagesos, el que domina és l'expressió senzilla i íntima dels afectes individuals.

Lluís Bertran

Musicòleg i coordinador científic a l'Instituto Complutense de Ciencias Musicales

NOTA:

L'edició crítica de la partitura ha estat preparada per Lluís Bertran a partir de manuscrits conservats a la Biblioteca de Catalunya i a l'Arxiu Comarcal de la Garrotxa. L'edició crítica del llibret és de Gaston Gilabert, professor de literatura espanyola de la Universitat de Barcelona. El projecte de recuperació d'*El regreso del hijo pródigo*, liderat per l'Instituto Complutense de Ciencias Musicales, ha estat possible gràcies al projecte de recerca DEePMusic. *Digitalización del Ecosistema del Patrimonio Musical*, ajuda TED2021-131738B-I00 finançada pel Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats i la Unió Europea, i la col·laboració de la Universitat de Barcelona, l'Arquebisbat, la Catedral i l'Oratori de Sant Felip Neri de Barcelona. Vespres d'Arnadí compta amb el suport de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut Ramon Llull.

Fitxa artística

VESPRES D'ARNADÍ

Farran Sylvan James, Ricart Renart, Roger Junyent i Saioa Alonso; *violins I*

Andrés Murillo, Irantzu Zuasti, Sònia Benavent i Oria Palau, *violins II*

Natan Paruzel i Jordi Armengol, *violoncelles*

Oriol Aymat i Jorge Alberto Guerrero, *violoncelles*

Mario Lisarde, *contrabaix*

Marina Durany, *traverso*

Pere Saragossa i Iván Alcazo, *oboès*

Gerard Serrano i David Arnau, *trompes*

Carles Vallès, *fagot*

Dani Espasa, *clavé, orgue i direcció*

COR FRANCESC VALLS

Maria Casado, Anabel Pérez, Mireia Tarragó (solista), Laia Domènech*,
sopranos

Assumpta Cumí, Maria Jurado, Ariadna Berruezo*, Marta Cordoní, Joan
Tarrats, *altos*

Matthew Thomson, Carles Prat, Aniol Botines, Ferran Passola, *tenors*

Joan Garcia, David Pastor, Jordi Ricart i Ot Oset*, *baixos*

Carles Prat, *direcció*

* *Alumnes del Conservatori Superior del Liceu de Barcelona*

Juan Sancho, *fill pròdig*

David Alegret, *pare*

Roger Padullés, *fill gran*

Ferran Albrich, *dimoni*

Mireia Tarragó, *veu*

VESPRES D'ARNADÍ

Orquestra barroca creada l'any 2005 per Dani Espasa i Pere Saragossa per oferir versions plenes d'emoció, frescor i espontaneïtat, utilitzant instruments i criteris històrics. El seu nom recorda els concerts que al segle XVIII s'oferien habitualment als vespres com a postres dels sopars distingits dels nobles i els burgesos. Carabassa, sucre i ametlles són els ingredients de l'arnadí, una de les postres més antigues del País Valencià. El conjunt ha actuat en sales i festivals importants d'Europa, com els de Peralada, Barcelona, Londres, Halle, Praga, Madeira, Sevilla, Santander, Santiago de Compostel·la, Lugo i Madrid, entre d'altres.

Amb el segell Musièpoca han enregistrar els discs "Pièces de Simphonie" de Charles Desmazures, "Missa en Re Major" de Josep Mir i Llussà i "Anna Maria Strada" de Händel. A finals del 2018 es va presentar el quart disc amb el segell Aparté titulat "L'Alessandro amante" protagonitzat per Xavier Sabata, contratenor amb qui també han enregistrar el seu últim disc, amb el títol "Invisibili" i publicat al 2024 amb el segell Musièpoca.

A més dels cantants esmentats, l'orquestra col·labora amb prestigiosos solistes com, per citar-ne alguns, les sopranos Núria Rial, Serena Sáenz, Ana Quintans, Anna Devin, Sunhae Im, Giulia Semenzato i Marie Lys; les contralts Hilary Summers i Sonia Prina; les mezzosopranos Vivica Genaux i Mary Ellen Nesi; els tenors Emiliano González Toro, Mark Milhofer, Thomas Walker i Juan Sancho; i els baixos Nicolas Brooymans, Luigi di Donato, José Antonio López i Josep-Ramon Olivé.

Vespres d'Arnadí rep ajuts de l'Institut Ramon Llull, del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'INAEM.

DANI ESPASA, direcció

Nascut a La Canonja, va estudiar piano als Conservatoris de Tarragona i Barcelona, i arquitectura a l'UPC de Barcelona. Ha treballat com a compositor, pianista i director musical de teatre, dansa i televisió (TV3 i TVE). A més de ser productor i compositor de diversos discs de Lúcia Pujol, també és director musical, pianista i acordionista de la cantant Maria del Mar Bonet. Ha dirigit l'ensemble de música contemporània Bcn216, i ha estrenat i enregistrar peces per a piano del compositor Joan Albert Amargós i Enric Granados. Des del 2003 és pianista i clavecinista col·laborador de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), amb qui ha enregistrar com a solista pels segells Naxos, Harmonia Mundi i BIS Records.

Després de completar els estudis de clave i baix continu amb Béatrice Martin a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), cursos amb Pierre Hantaï i Olivier Beaumont, i estudis de música de cambra amb J. Savall, P. Memelsdorff, J.-P. Canihac i M. Kraemer, inicia una intensa activitat en grups de música barroca, renaixentista i medieval. En aquesta etapa treballa amb Hespèrion XXI, Le Concert des Nations, Mala Púrica, La Hispanoflamenca, Les Sacqueboutiers de Toulouse i La Caravaggia. Ha actuat en prestigiosos festivals de música i sales de concerts d'Europa, Amèrica i Àsia. Des del 2005 és director de l'orquestra barroca Vespres d'Arnadí. Actualment és professor d'Improvisació i de Música de cambra a l'ESMUC.

COR FRANCESC VALLS

El Cor Francesc Valls, constituït per un grup estable de vuit a dotze cantants professionals, va ser fundat el novembre del 2003 per tal de participar regularment en les misses conventuals de la Catedral de Barcelona, amb el nom de Francesc Valls (1671-1747), en homenatge a qui en fou mestre de capella i un dels màxims exponents de la música barroca peninsular.

El treball del Cor combina la interpretació de la polifonia religiosa de tots els temps i obres inèdites conservades als arxius capitulars, que s'introdueixen novament dins la litúrgia amb un variat repertori setmanal de motets. L'exemple més rellevant el trobaríem en el *Cant de la Sibil·la*, peça per a la qual s'ha reconstituït la litúrgia i vestuari del segle XVI, i s'utilitza la partitura original del segle XV.

El Cor Francesc Valls, dirigit per Carles Prat, també participa setmanalment en les misses internacionals de la Basílica de la Sagrada Família, on desenvolupa un repertori específic de música sacra per a cor i orgue, del barroc a l'actualitat.

D'entre la seva activitat en concerts i actes públics, destaquen l'òpera *Hangman*, *Hangman* al Gran Teatre del Liceu 2007, el concert de Quaresma 2013 a Montserrat, l'actuació al Festival de Pasqua de Cervera 2014, el *Cant de la Sibil·la* al Duomo de Milà i el *Messies* de Händel a la Sagrada Família el 2015. També ha interpretat el *Llibre Vermell de Montserrat* al Festival de Rudolstadt (Túria), l'òpera *Dido i Eneas* de Purcell al Teatre Principal de Maó, i el Rèquiem de Mozart conjuntament amb l'Orquestra Camera Musicae.

JUAN SANCHO

Juan Sancho és un tenor espanyol nascut a Sevilla l'any 1982. Va iniciar els seus estudis musicals com a pianista, però aviat va descobrir la seva passió pel cant. Es va graduar en la especialitat de Canto Històric a l'Escola Superior de Música de Catalunya de Barcelona, on va estudiar amb Lambert Climent i va rebre classes de Montserrat Figueras. Més tard, va continuar la seva formació amb Raphaël Sikorski a París i amb Raúl Giménez a Barcelona.

La seva carrera internacional l'ha portat a actuar en alguns dels teatres més prestigiosos del món, com la Scala de Milà, el Teatro Real de Madrid, el Teatro alla Fenice de Venècia, el Théâtre des Champs-Élysées de París, l'Opéra Comique de París, el Lincoln Center de Nova York i el Concertgebouw d'Amsterdam . Ha treballat amb directors de renom com William Christie, Gustav Leonhardt, Fabio Biondi, Jordi Savall, Diego Fasolis, Marc Minkowski, Andrea Marcon, Alan Curtis, Richard Egarr, George Petrou, Leonardo García Alarcón, Riccardo Minasi, Hervé Niquet, Jan Tomasz Adamus i Václav Luks. A més, ha col·laborat amb destacades orquestres com la Concerto Köln, l'Academy of Ancient Music, Les Arts Florissants, Accademia Bizantina, la Venice Baroque Orchestra, Hesperion XXI, Europa Galante, Les Musiciens du Louvre, Il Complesso Barocco i Il Pomo d'Oro.

Especialitzat en el repertori barroc, ha estat reconegut per la seva tècnica vocal impressionant, la seva expressió musical immediata i un timbre de veu amb una calidesa eminentment llatina. Aquesta especialització l'ha portat a interpretar rols destacats com Grimoaldo a Rodelinda, Lurcanio a Ariodante, Oronte a Alcina, Bajazet a Tamerlano, Sesto a Giulio Cesare, el paper principal a Belshazzar, Emilio a Partenope i Tempo a Il Trionfo del Tempo e del Disinganno.

DAVID ALEGRET

Reconegut com a gran especialista en el repertori rossinià i mozartià, on brillen la puresa natural de la seva veu, la seva tècnica i la seva emotiva musicalitat, David Alegret ha cantat extensament els principals títols d'ambdós compositors a Viena, Zúric, Hamburg, Múnic, Roma, Madrid i Barcelona; i als festivals de Garsington o Pesaro, entre d'altres. Addicionalment completa el seu repertori operístic amb títols de Donizetti, i altres rols que ha cantat a festivals com el Salzburger Festspiele Pfingsten, i teatres com el San Carlo de Nàpols, Òpera de Montpeller, etc.

Molt actiu en el repertori contemporani, recentment ha participat en les estrenes de les òperes *Les Bienveillantes* de Parra a l'Òpera Vlaanderen, i *L'enigma di Lea* de Casablanca al Liceu, en les quals els compositors van escriure els rols per a ell, així com en la de les *Cinco canciones granadinas*, de Xavier Pagès-Corella, estrenades recentment al costat de l'Orquestra Ciutat de Granada. En paral·lel, David Alegret és un gran impulsor de la creació de cançó en català per a veu i piano, i compositors com Antoni Ros Marbà, Albert Guinovart o Alberto García Demestres han escrit obres per a la seva veu.

Ha estat dirigit per batutes tan importants com Bolton, Carella, Heras-Casado, López Cobos, Luisi, Minkowski, Muti, Pons, Savall, Weigle i Zedda.

En el terreny de l'oratori, ha interpretat des de Monteverdi fins a música dels nostres dies, en auditoris com el Queen Elizabeth Hall de Londres, Musikverein i Konzerthaus de Viena, i a Lucerna i Praga entre altres ciutats.

David Alegret és un reconegut intèrpret de recital, amb un repertori en què destaquen el lied alemany i la cançó d'autor català. El seu disc *Impressions de natura* ha rebut crítiques excel·lents i aviat veurà la llum el seu darrer treball *Carnerienes*, al costat del pianista Rubén Fernández Aguirre, que recull cinquanta cançons sobre textos de Josep Carner, incloent-hi algunes obres que els compositors li han dedicat. També ha enregistrat per a segells com Harmonia Mundi o Unitel Classica (Pergolesi amb Fabio Biondi).

ROGER PADULLÉS

Nascut a Sallent i posteriorment establert a Valls, el tenor Roger Padullés va iniciar la seva formació vocal a l'Escolania de Montserrat. Com a solista, va estudiar a Barcelona amb J. Proubasta i l'any 2001, atret pel *Lied* alemany, es va traslladar a estudiar cant a Freiburg im Breisgau (Alemanya), becat per la Generalitat de Catalunya, amb R. Pinheiro. L'any 2009 va guanyar el segon premi al Concurs Internacional Francesc Viñas i també el premi Plácido Domingo.

Després del seu pas per Freiburg, va completar la seva formació operística a l'Opéra Studio del teatre d'Estrasburg (França) i tot seguit va iniciar una carrera professional que l'ha dut a cantar, entre d'altres, al Gran Teatre del Liceu de Barcelona, al Teatro Municipal de Santiago de Chile, a l'Opéra National du Rhin, al Concertgebouw d'Amsterdam, al Teatro Real de Madrid, al Capitole de Toulouse i al Palau de les Arts de València, on ha estat dirigit per batutes com Zubin Mehta o per directors d'escena com Peter Brook.

Paral·lelament, també actua en concerts de Lied i Oratori en sales com el Capitole de Toulouse, l'Opéra National du Rhin a Estrasburg, el Rosenblatt Recital Series de Londres i als festivals Life Victoria i Schubertiada de Vilabertran. Els anys 2015, 2017 i 2018 va rebre el Premi Enderrock al millor disc de música clàssica de l'any per *Mompou songs*, *Tossudament Llach* i *Cançó d'amor i de guerra*, respectivament.

FERRAN ALBRICH

Nascut el 1990 inicia els seus estudis musicals com a violoncel·lista i es gradua a Detmold (Alemanya) després d'estudiar amb Eulàlia Subirà, Lluís Claret, Maria de Macedo i Xenia Jankovic. Ha estat guanyador de premis internacionals com la Beca Pau Casals o el premi Citté de Bayonne de la Ravel Academy.

És a Alemanya on inicia els seus estudis de cant l'any 2013 amb el professor Lars Woldt, i més tard es gradua al Conservatori del Liceu de Barcelona *Suma Cum Laude* sota el mestratge de Dolors Aldea. Ha rebut classes magistrals de Dalton Baldwin, Matthias Goerne, Thomas Hampson i Wolfgang Rieger. Guanyador del segon premi al Concurs Palet (2018), el segon premi al Concurso Juventudes Musicales de España (2019) o el tercer premi al Concurs Germans Pla-Ciutat de Balaguer (2021), és seleccionat per participar al Concurs Primer Palau 2019 i en queda finalista.

A partir del 2020, debuta en alguns dels escenaris catalans més destacats de la lírica com a la Schubertiada de Vilabertran, el Festival Barcelona Obertura, el Festival Life Victoria o el Festival de Peralada. Col·labora amb orquestres com la Simfònica de Castella i Lleó, l'Orquestra Príncep d'Astúries d'Oviedo, la Simfònica del Vallès, Ensemble Méridien o la JONC, amb les que actua en sales com el Palau de la Música Catalana, L'Auditori de Barcelona, la Philharmonie de París, el Teatro Calderón de Valladolid o l'Evolution Auditorio de Burgos, sota la batuta de diferents mestres.

En el camp operístic destaquen rols en òperes de Purcell, Scarlatti, Mozart o Puccini, així com oratoris de J. S. Bach, Mozart, Fauré o Händel. En lied simfònic destaquen els *Lieder eines fahrenden Gesellen* i els *Knabenwunderhorn* de Mahler, el *Don Quichotte* de Ravel, els *Liederkreis* op.24 i op. 39 de Schumann, *Vier ernste gesänge* de Brahms, *An die ferne Geliebte* de Beethoven, *Fêtes Galantes* de Debussy o les *Old American Songs* de Copland.

MIREIA TARRAGÓ

Nascuda a Tarragona el 1995, ha estat semifinalista del concurs internacional de Lied Hugo Wolf i guanyadora del premi a la millor artista revelació de clàssica 2024 per la Revista Enderrock. Va guanyar el Premi Catalunya Música el 2020 al concurs El Primer Palau i va rebre tres beques de la Fundació Victoria de los Ángeles. Va estudiar cant i màster d'interpretació del Lied a l'ESMUC amb el màxim reconeixement.

La seva discografia inclou treballs amb la pianista Carmen Santamaría i el guitarrista Bernardo Rambeaud. Té un ampli repertori operístic i ha actuat en festivals destacats com la Schubertiada de Vilabertran i el Festival Life Victoria. Ha cantat en importants sales de concerts i, el passat 2024, va debutar a l'Auditori Nacional de Madrid com a solista de la *Passió segons sant Mateu*.

Tast gastronòmic

Restaurant Crisami - @hostalcrisami

Celler Grau i Grau - cellergrauigrau.com

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Diputació
Barcelona

Diputació de Lleida
La força dels municipis

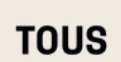
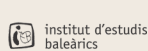
GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE CULTURA

Amb la col·laboració especial de:

Sabadell
Fundació

Amb la col·laboració de:

Amb l'ajuda de:

Gestoria Mas Solsona SL · Instal·lacions AGE · Oli Migjorn · Alapont SA · Knauf · Solsona Experience · Oliva Torras · La Mare Cultural · Tèxtil Olius · Òptica Jané · Vidres Solsona · Fustes Jané · La Farga del Solsonès · Farmàcia Òptica Casas · Farmàcia M. Teresa Comas Riu · Òmnium Segarra · Koobin · Constructora de Solsona · Espar Sala · Fusteria Espiral · Gestoria Bials Forumgestió Assessors · Ganivets Pallarès · Carnisseria Solvi · La Salivera · Càmping La Ribera · Allotjaments El Miracle · Hotel El Monegal · Hotel Sant Roc · La Garriga de Castelladral · Urbi Apartments · MMPlats · Casa d'Espiritualitat del Miracle · El Firabar Acústic Barna · Associació d'Amics de Vergós Guerejat · Associació cultural Riubrogent · Associació Amics de Coaner Distribucions Feu · Cuadrench arquitectura

Productors:

Jordi Roca · Casa Dalmases · Cafès Gener · November Tea · Forn Coma · Celler Abadal · Torre Lluvià (DO Pla de Bages i AMPANS) · Col·lectiu Eixarcolant · Mel Solsonina · Casa Cacao · Parc de les Olors de Claret · Carquinyolis del Miracle Formateria Cal Pujolet · Mel de Su · El Rosal · Pàmies Vitae · Aromes de Montserrat · Trufats · Pla d'Abella · Celler Comalats Granja Godall · Casa Guspí · L'Aubagueta · Oli Migjorn · Sal de Cardona · Ous de Simats · Pastoret · La Garbiana · Xocolates Aynousé · Selecte Wine Store · Pastisseria El Príncep · Cellers Domenys · Vins Piteus · Comunitat marroquina de Guissona · L'Olivera · Pastisseria Cal Santa · Fidel Serra · Torrons Vicens · El Celler de Mura · La Cabana d'en Geli · Inés Rosales · Celler Collbaix-El Moli · Forn Pastisseria Camps · Restaurant Crisami · Celler Grau i Grau · Fruits secs Borges · Fruits secs Rius

Mitjans col·laboradors:

Espurnes Barroques és membre de:

DRAMA SACRO.
EL REGRESO
DEL HIJO PRODIGO

A LA CASA DE SU PADRE.

Para cantarse en la Iglesia del Oratorio de
San Felipe Neri de Barcelona.

*Por la capilla de la santa iglesia catedral,
siendo su maestro el reverendo Francisco
Queralt presbítero.*

16²

S. F.

92425

BARCELONA.

EN LA OFICINA DE EULALIA SERRA Y CENTENÉ, VIUDA.

Portada del llibret imprès original
Barcelona, Biblioteca del Seminari Episcopal

LIBRETO

El regreso del hijo pródigo
Drama sacro

VOCES
EL PADRE
EL HIJO PRÓDIGO
CORO DE LABRADORES
EL HIJO MAYOR
EL DEMONIO
CORO DE CRIADOS
[Voz]

TEXT EDITAT PER GASTON GILABERT

Sinfonia

[PRIMERA PARTE]

1. Cavatina

EL PADRE

Como el pastor que ansioso
busca la res perdida,
así yo, sin reposo,
–por dar vida a mi vida–
busco con tierno llanto
la prenda que amé tanto
de un hijo que perdí.

2. Recitativo

¡Oh, Dios!, esa memoria tan funesta
me parte el corazón: jamás me presta
ni sombra de consuelo el pensamiento,
ni se enjugan mis ojos un momento.
¡Ay, hijo de mi vida! ¿Quién te ha echado
de casa? ¿Tu buen padre? Di, ¿has hallado
en mí mal tratamiento? ¿Algún castigo?
¿Reprehensiones severas?
Tú me pediste, vano y orgulloso,
la legítima tuya, y yo, amoroso,
–en vez de castigar tu atrevimiento–
condescendí; pero, ¡ah, cuánto lo siento!
Esa porción de bienes que mi mano
te concedió benigna tan temprano,
esos bienes serán tus propios males.
Con la larga experiencia de los años
descubrirás del mundo los engaños. ¿En él libertad
buscas? Tu necedad de conocer acabo: ¿qué libertad
dará quien es esclavo?

Quizá en esta ocasión desnudo gimes,
y tal vez... ¡oh, memoria que me oprimes!
Y pues no hallo consuelo
en la tierra, por fin, vendrá del cielo.

3. Aria

Corre el bruto, vuela el ave,
nace la flor peregrina,
el sol su curso camina
sin el orden quebrantar.
Corre el caudaloso río
de los montes despeñado,
impaciente, altivo, airado,
buscando su fin al mar.
Y el hombre rebelde, ingrato
a su criador amoroso,
huye de su fin dichoso:
tal es mi hijo, ¡qué pesar!

Recitativo

DEMONIO

Colmé al fin mi deseo
con ese infeliz joven: ya le veo
despreciado, abatido
y al más mísero estado reducido.
Cebado en el vil lodo,
yo logré disipar su caudal todo
en locas vanidades,
en festines, banquetes, liviandades
y en todo cuanto el mundo bullicioso
tiene de incitativo y engañoso.
Desde hoy a guardar cerdos se envilece
por ganar el sustento: no merece,
no, que a ampararle lleguen.

Yo haré que aun las bellotas se le nieguen,
por lograr de esta suerte
de su fatal ruína el golpe fuerte.

4. Aria

El sagaz cazador en el prado
tiende lazos cubiertos de ramos
porque el pájaro en ellos cebado,
y creyendo a sus falsos reclamos,
inocente caiga a su poder.
Así yo, cazador más activo,
más sagaz, más astuto, más fiero,
en mis lazos ya tengo cautivo
a ese vil, que cual víctima espero
en mis garras mil trozos hacer.

5. Recitativo

HIJO PRÓDIGO

De la indigencia, ¡oh, cielos!, oprimido,
a guardar cerdos me hallo reducido
por ganar, si es posible,
un mendrugo de pan: ¡pena insufrible!
Cuando con generosa abierta mano
derramaba por ti, mundo tirano,
mis tesoros, entonces
¡cómo me agasajabas!
¡Y cómo me servías y me honrabas!
Y ahora que me ves pobre y desnudo,
¿las espaldas me vuelves? ¡Oh, qué agudo
dolor hiere mi pecho! ¿Quién pensara
que tu infidelidad a tal llegara?
¡Oh, mi Dios!, ya no puedo
más la hambre tolerar y, como loca,
a comer las bellotas me provoca

de los cerdos que estoy aquí guardando.
Mas ¿quién se acerca aquí?

VOZ

¿Qué estoy mirando?

6. Coro

Presto, presto, labradores,
dejad la hoz y el arado
y acudid en ese prado
a castigar un bribón.
Las bellotas del ganado,
ese infiel las da a su boca
y así desecharle os toca
sin amor, sin compasión.

CORO DE LABRADORES

¡Fuera, fuera de casa el malvado
que se come, atrevido y osado,
las bellotas que a guardar le dan!

HIJO PRÓDIGO

¡Piedad, piedad!, ¡oh, cielos!
Aquestos desconsuelos
mis yerros causado han.

CORO DE LABRADORES

¡Vaya, vaya el ladrón, vaya luego,
no merece clemencia su ruego,
pues ha sido tan vil su desmán!

HIJO PRÓDIGO

¡Qué crueldad! ¡Qué dureza!
¡Qué rigor! ¡Qué aspereza!

Yo muero en tanto afán.

CORO DE LABRADORES

¡Fuera, fuera de casa el malvado
que se come, atrevido y osado,
las bellotas que a guardar le dan!

7. Recitativo

HIJO PRÓDIGO

¡Cuán infelice soy, duros mortales!
¿Aun el manjar de inmundos animales
me negáis? ¡Oh, Dios mío!,
ahora reconozco mi desvío.
Mundo vil, seductor, ¿este es el pago
que das a quien perdió por ti, alevoso,
su Dios, su padre, bienes y reposo?
¡Oh, loca presunción!, ¿en qué pararon
tus gustos, tus delicias y placeres
que juzgabas eternos?, ¿qué duraron?
Un momento no más: ¡fatal momento!
¡Cuántos males te siguen! ¡Qué tormento
me causa esta memoria! ¡Oh, Dios!, quisiera
de mí mismo esconderme y no es posible,
pues por todo me sigue este terrible
gusano roedor: él me atormenta
y cruel mi iniquidad me representa.
Todo me asusta, todo me horroriza;
la tierra que yo piso se estremece
de sostener mis plantas; me parece
que el cielo vibra fulminosos rayos
contra mí. ¡Infeliz suerte!,
más amarga, más triste que la muerte.
¡Ah, padre! Al mejor padre

es a quien he perdido. No, yo quiero
de este letargo lúgubre, funesto,
levantarme ligero,
y en busca de su gracia correr presto.
Conozco sus bondades y, aunque indigno,
confío que benigno
él me recibirá; pero, ¡ah!, confieso
que no merezco ni aun llamarme hijo
de un padre tan amable,
y mi felicidad sobrada fuera
si contarme pudiera
por uno de los criados
que ganan en su casa, fatigados
con su sudor, el pan. ¡Oh, cielo santo!,
aplaque tu rigor mi triste llanto.

8. Rondó

¿Con qué dones, padre amado,
me presentaré a tus ojos
para templar tus enojos,
si desnudo me he quedado?
Pues de mi error los despojos
solo son llanto y dolor.
Pero en tu bondad inmensa
apoyada mi esperanza,
ánimo y valor alcanza;
y así, aunque es grave mi ofensa,
correré con gran confianza
a las plantas de tu amor.

9. Recitativo

DEMONIO

Corrido estoy, ¡oh, furias!, y afrentado:
mi esperanza ha burlado

ese insolente y pérfido mancebo;
ya la luz busca del sagrado Febo,
huyendo de la noche tenebrosa
del pecado; ¡mudanza portentosa!
La indigencia, el extremo desamparo
en que yo sumergido le tenía,
fue de su conversión el instrumento.
¡Qué rabia! ¡Qué tormento!
Nada que esperar tengo
de su resolución. ¿Qué me detengo?
¿Qué hago aquí tan cobarde?
De ira el pecho en vivas llamas arde;
y pues que me exaspera y me impacienta
la vista de esta vergonzosa afrenta,
voy a buscar ayuda en tanto apuro
entre las furias del abismo obscuro.

HIJO PRÓDIGO

¡Oh, padre!, ya diviso
tu casa aunque de lejos. Sí, ya piso
los campos que algún día
fueron mi dulce gozo y alegría.
Dar adelante un paso más no puedo:
la vergüenza, la pena, el justo miedo
me han atado los pies: ya considero
me reprehende severo
lo enorme de mis yerros. Yo me aflijo;
pero ¿no soy su hijo?
Sí, ¿pues qué he de temer? Yo me adelanto
para regar sus plantas con mi llanto.

PADRE

Infatigable siempre, ¡oh, inmenso cielo!,
con el más vivo anhelo

voy mirando las sendas y caminos
por si puedo algún día
ver la prenda que adora el alma mía.
¿Pero qué es lo que veo?
O es ilusión nacida del deseo
o aquel que hacia mí viene
es mi hijo. Sí, sí, ¿qué me detiene,
que a alcanzarle no voy con largos pasos?
Yo corro a recibirle entre mis brazos.

HIJO PRÓDIGO

¿Qué es lo que ven mis ojos? Dios piadoso,
¿no es mi padre el que corre presuroso
a mi alcance? ¡No hay duda! Me confunde
esta demostración; ¡hacia mí llega!
¿Cómo mi pecho en llanto no se anega
por haberle ofendido? ¡Ah! ¡Qué rubor!

PADRE

¡Oh, Dios!

LOS DOS

Hijo querido... / Padre querido...

10. Duetto

La dicha / pena extremada
me oprime, ¡oh, Dios santo!,
y un gozoso / amargo llanto
embarga mi voz.

PADRE

¡Oh, hijo apreciado!

HIJO PRÓDIGO

¡Oh, padre amoroso!

LOS DOS

¡Qué dulce reposo

logramos los dos!

Recitativo

HIJO PRÓDIGO

Padre... mi bien... mi vida... me avergüenza
vuestra bondad inmensa.

No me tratéis, señor, como hijo vuestro;
tratadme, sí, como el más vil esclavo,
y aun será demasiado
para mí este favor.

PADRE

No, hijo amado,
más noble afecto alienta el pecho mío.
Ven y verás...

HIJO PRÓDIGO

¡Oh, padre!, mi desvío...

PADRE

Calla, no me lo acuerdes. Esa historia,
tu dolor la borró de mi memoria.
Solo el feliz sosiego
llene tu corazón. Ven, hijo, luego
y verás con qué honor tan eminente
tu padre te honrará.

HIJO PRÓDIGO

Sigo, obediente.

PADRE

Al punto, criados míos, al instante
traed aquí el vestido más brillante;
cubrid con él a mi desnudo hijo.
Prevenid, en señal del regocijo
que reina en mí, un banquete, el más suntuoso.
Matad luego un ternero, el más vistoso
de todos cuantos tengo. Id diligentes,
convidad mis amigos y parientes,
que vengan al festín; pues así intento
que todos tengan parte en mi contento.
Ese precioso anillo
quiero brille en tu dedo,
que es la joya mejor que darte puedo.
Buscad músicos diestros con presteza,
que diviertan a todos en la mesa
con la dulce armonía
de voces e instrumentos. ¡Qué alegría
siente mi corazón! Prenda querida,
en tu regreso cobro nueva vida.

11. Coro

CORO DE CRIADOS

Resuenen por todo el orbe
con melodiosos acentos
las delicias, los contentos
que en esta casa hoy se ven.

A dúo

Mudó su rigor la suerte,
ya el pesar es alborozo,
la tristeza eterno gozo
y se trocó el mal en bien.

CORO DE CRIADOS

Resuenen por todo el orbe
con melodiosos acentos
las delicias, los contentos
que en esta casa hoy se ven.

[SEGUNDA PARTE]

Recitativo

HIJO MAYOR

Confuso y admirado
tales demostraciones me han dejado.
¡A mi hermano! ¡Qué ingrato...!

PADRE

Hijo querido,
¿qué es esto? ¿Tú tan triste y afligido
cuando toda mi casa, en este día,
rebosa de placer y de alegría?

HIJO MAYOR

Señor, en tantos años
que os sirvo aquí, leal, fino y constante,
no habéis hecho en mí obsequio semejante
como el que ahora hacéis a un hijo impío
que al vicio se entregó, sin ley, sin rienda,
desperdiciando en él toda su hacienda.
Esto es lo que me admira,
y por esta razón mi alma suspira.

12. Aria

El hijo fiel y obediente
que sirve a su padre amado
merece de él ser tratado
con ternura y con amor.
Mas el pérfido insolente,
el orgulloso atrevido,
debe ser aborrecido,
despreciado con rigor.

Recitativo

PADRE

Calla, hijo mío, que este es un secreto
que tú no alcanzas. No, no estés inquieto,
ni admires de mi pecho el regocijo.
¿No ves que este mi hijo
había muerto y ha resucitado?,
¿se me había perdido y lo he encontrado?
Recíbelo en tu seno cariñoso
y serás a mis ojos más precioso.

HIJO MAYOR

Mi voluntad la vuestra hacer procura.
Ven, hermano, a mis brazos.

HIJO PRÓDIGO

¡Qué ventura!
Ellos me dan, ¡oh, hermano!, nuevo aliento.

LOS TRES

¡Qué ternura! ¡Qué paz al alma siento!

13. Quartetto [e coro]

PADRE

Aplauda el mundo festivo
este día de consuelo,
pues mi amor y mi desvelo
su dichoso fin logró.

HIJO MAYOR

Ya rayó el sol de la gracia
en la noche del pecado;
ya a la luz ha despertado
al que en tinieblas durmió.

HIJO PRÓDIGO

De júbilo se arrebató
ya reconocida mi alma:
tal amor, tan dulce calma,
jamás mi pecho sintió.

DEMONIO

¡De rabia el pecho agitado
se consume en voraz fuego!
¡En ira y desasosiego,
mi esperanza se trocó!

PADRE

Pelea siempre constante
acá en su continua guerra.

HIJO MAYOR

Corona eterna y brillante
logra el que vence en la tierra.

HIJO PRÓDIGO

Por vos, fiel, con brazo fuerte
pelearé hasta la muerte.

DEMONIO

¡Y yo con todo el abismo,
pues que me engañé a mí mismo!

LOS 4

¡Quién mayor contento / tormento vio!

PADRE

¡La victoria da la gloria!

HIJO MAYOR

¡Al quererla está el vencerla!

HIJO PRÓDIGO

¡Padre mío, en vos confío!

DEMONIO

¡Yo desespero, yo muero!

LOS 4

¡Qué favor / dolor! Dios soberano,
hoy en mí tu excelsa / justa mano
la bendición / maldición derramó.

ELLOS y CORO DE CRIADOS

¡Oh, día plausible / terrible
en que el sol divino
de amor peregrino
mi alma abrasó! /
mi pecho asesino
de un rayo abrasó!

Recitativo

PADRE

Hijos del alma mía, ya en mi casa
el júbilo es sin tasa.

Así también la conversión dichosa
de un pecador a la mansión gloriosa
causa mayor placer, mayores gustos,
que en mantenerse justos muchos justos.
Celebrad este gozo sin segundo
y publicad mi amor a todo el mundo.

14. Cántico

CORO DE CRIADOS

Del Evangelio el buen padre
bendigan cielos y tierra,
pues nunca las puertas cierra
al penitente su amor.

Parte del CORO

Este símbolo sagrado
nos propone Dios piadoso
porque a su ejemplo amoroso
no desmaye el pecador.

CORO DE CRIADOS

Del Evangelio el buen padre
bendigan cielos y tierra,
pues nunca las puertas cierra
al penitente su amor.

Parte del CORO

Alentad vuestra confianza
y, humillados y contritos,

corred a sus pies benditos,
que os perdonará el Señor.

CORO DE CRIADOS

Del Evangelio el buen padre
bendigan cielos y tierra,
pues nunca las puertas cierra
al penitente su amor.

Parte del CORO

No os amedrenten las culpas
ni el ser tarde os acobarde
porque nunca llegan tarde
los que llegan con dolor.

CORO DE CRIADOS

Del Evangelio el buen padre
bendigan cielos y tierra,
pues nunca las puertas cierra
al penitente su amor.

FIN